

Beløb staaer til Ministeriets Disposition; og jeg har tilføiet, at de Betæneligheder, som der kunde være ved en forhøiet Bevilling, givne paa den foreslaaede Maade, ere Betæneligheder, der mere maae komme fra Rigsdagen selv. Jeg har fremdeles sagt, at der fra Ministeriets Side ikke er nogen Opfordring til at ønske en saadan Forhøielse, deels fordi der efter de til Ministeriet hidtil indkomne Andragender ikke viser sig Trang til et større Beløb og deels fordi Ministeriet vil være istand til ogsaa at fyldestgjøre en større Trang, om en saadan skulde vise sig, især efter den Stemning, der i denne Retning har gjort sig gjældende i Rigsdagen. Jeg har nu gjort mig Umage for at gøre min Mening saa tydelig og klar som muligt, og dersom mine Uttringer desuagtet skulde blive misforstaaede saa grovelig som nylig af den ærede Rigsdagsmand (Grundtvig), saa haaber jeg, at det idetmindste skal erkjendes, at det ikke er min Skyld.

I. Indenrigsministeren: Den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 2den Valgkreds (Grundtvig) fremsførte for et Døbtik siden nogle Uttringer i Anledning af, hvad jeg tidligere bemærkede. Det er næsten mere, end jeg kunde vente, at jeg idetmindste tildeels kan takke den ærede Rigsdagsmand for hans Samstemning. Den ærede Rigsdagsmand bemærkede nemlig, at han vel kunde tænke sig, at det var rigtigt, at det var Noget, der maatte fastholdes, at man ikke maatte paa nøde Regjeringen en Bevilling til Formaalets Fremme, som Regjeringen aldeles ikke havde forlangt; men derimod finder han det saare mærkeligt, at jeg kunde gaae videre; han vil endogsaa udlede Uvillie imod Almueestolevæsenet deraf, at jeg gik videre. Dette er nu en saa besynderlig Misforstaaelse, at den ærede Rigsdagsmand umuligt under andre Omstændigheder kunde have gjort sig skyldig deri; thi han kan meget godt, naar han vil, adskille forskjellige Ting; han kan meget godt see, hvilken Forskjel der er imellem Belvillie med Hensyn til Almueestolevæsenet og det politiske-finansielle Princip, hvorledes der skal forholdes ved Be-

villinger, som Regjeringen ikke har forlangt. Det ærede Medlem har — han tillade mig at sige det — et meget fint juridisk Hoved, naar han blot vil bruge det; han er altfor juridisk skarpsynet til ikke at see den ganske overordentlige Forskjel, der er mellem disse to Ting. Men nu skal jeg vende tilbage til den Forskjel, som det ærede Medlem vil gjøre gjældende, nemlig Forskjellen mellem Bevillinger til Formaal, til hvilke der aldeles Intet er forlangt og Bevillinger til Formaal, til hvilke der er forlangt Noget. (Grundtvig: Nei!). Jo, om Forbalelse, det er netop den Forskjel, der er Tale om; men nu føler den ærede Rigsdagsmand vistnok allerede, at hans Argumentation er uholdbar; thi den ærede Rigsdagsmand har som sagt et meget skarpt juridisk Hoved, naar blot Spørgsmaalet kommer rigtigt frem. Det vil jo nemlig og være aldeles indlysende, at Bevillingens Størrelse kan have en aldeles væsentlig Charakter; en Bevilling med et vist Beløb til et vist Formaal bliver noget ganske Andet, naar den forøges til det Dobbelte, Tredobbelte eller Fyrdobbelte. Der ligger jo i den finantstille Begrændsning en aldeles væsentlig, karakteriserende Omstændighed, og jeg er temmelig vis paa, at jeg i denne Henseende skulde finde Understøttelse hos en Rigsdagsmand, som ellers sædvanligen i slige Diskussioner pleier at ytre sig enten for eller imod de Forslag, der ere fremkomne; dersom Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ikke, som jeg seer, under denne Forhandling var borte, saa troer jeg, at jeg forsaavidt ikke vilde savne hans Understøttelse.

Grundtvig: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet for en personlig Bemærkning.

Grundtvig: Kun for en personlig Bemærkning?

Formanden: Ja, kun for en personlig Bemærkning; thi den ærede Ordfører skal have Ordet.